

עפ"ג 21/10502/07 - מדינת ישראל נגד אורן קחלון

בית המשפט המחוזי בחיפה

20 נובמבר 2021

עפ"ג 21-07-10502 מדינת ישראל נ' קחלון
לפני כבוד הרכב השופטים:
abhängigם אלוקים, סגן נשיא [אב"ד] סא"ר ג'יוסי תמר נאות פרו
מדינת ישראל
המעוררת

נגד
אורן קחלון
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום בחדירה (כב' השופט פנינה ארגן, סגנית הנשיאה) אשר ניתן ביום 28.6.2021 בת"פ 65575-07-20.

רקע כללי -

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מיחס לו החזקת נשק, חלק נשק ותחמושת שלא כדין.
2. מכתב האישום שהוגש עולה כי במהלך שנת 2005, נגנב מרכיב מסוים נשק מסוג "יריחו" FS 941 שיש בכוחו לירות כדור ובכוחו להמית אדם (להלן: "**הנשך**"). בתאריך 23.7.2020 בשעות הצהרים, בוצע חיפוש ע"י שוטרים בדירותו של המשיב ובמפרט חדר השינה, מוסלך אחורי מנוע של מגן, עטוף בגרב שחורה ובמגבת, נמצא הנשך ובתוכו מחסנית תואמת המכילה 14 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ (להלן: "**אבייזר הנשך**" ו-"**התחמושת**").

בהתאם, בכתב האישום אשר הוגש נגד המשיב, ייחסו לו עבירות רכישת/חזקת נשק שלא כדין, מכוח סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וUBEIRAT RACHSHUT/HAKHOSHT CHALK SH'L NASHK AO THAMOSHOT. עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

3. ביום 27.1.2021 המשיב הודה בעבירות המוחסנות לו והורשע בהתאם. המשיב נשלח לשירות המבחן למוגרים, ותסkieR בעינינו הוגש ביום 24.5.2021 (להלן: "**התסקיר**").

4. ביום 28.6.2021 טענו הצדדים לעונש. לאחר שמייעת הטיעונים ועינוי במסמכים, בית המשפט קבע כי הערכיים המוגנים אשר נפגעו עקב מעשיו של המשיב הינם ביטחון הציבור ושלומו, הסדר הציבורי ושלטון החוק, ואף הודגש כי החזקת נשק חם מסוג אקדח ותחמושת תואמת יוצרת סיכון כי הנשך יגיע לעבראים פליליים או ביטחוניים שייעשו בו שימוש למטרות של פגיעה בנפש או ברכוש, וכי החזקת נשק בידי מי שאינו מורשה לכך גורמת לפחד ובלהה הציבור ומעוררת את יסודות החברה. לגבי מידת הפגיעה בערכיים החברתיים, נקבע כי היא נגזרת בעיקר מנסיבות ביצוע העבירה ולכך מדובר בפגיעה ביןונית, שכן מדובר באקדח ובתוכו תחמושת אשר נמצא במרפסת בבתו של

עמוד 1

המשיב באופן מוסתר ומוסלק. לגבי מדיניות הענישה הנוגגת, בית המשפט קמא מצין כי כפי שעה מהפסיקת שהוצגה לעיינו, מנעד מתחמי הענישה רחב, והגמ שיש לקבל את עמדת המערערת ולפיה לאחרונה חלה החמרה ברף הענישה, אזו שיש לקבוע כי מתחתם הענישה נע בין 9 חודשים מאסר אשר ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 30 חודשים מאסר ברף העליון. בהמשך, ולאחר סקירת נתוני של המערער והאמור בתסקיר - נגזרו על המשיב העונשים הבאים: 9 חודשים מאסר בפועל שירות בעבודות שירות; מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים וה坦אי הוא שהמשיב לא יעבור במשך 3 שנים עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין ווירושע בה; ותשולם קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תMORETO.

הערעור -

5. המערערת הגישה את הערעור הנוכחי על קולת העונש. לשיטתה חומרת הعبادות ונסיבות הביצוע מחייבות החמרה בעונש, כך שהעונש שנגזר עליה כדי סטייה קיצונית מרף הענישה הראי. המערערת מדגישה את הסכנה מידית הכרוכה בהחזקת נשך, כאשר בתוכו מחסנית תואמת המכילה כדורים ואך מדגישה כי המשיב לא אן הסבר מניח את הדעת לגבי החזקת הנשך, כך שהדבר מחזק את המסוכנות. המערערת מפנה לכך שבتفسיר לא קיימת המלצה טיפולית, שכן המשיב לא ביטה נזקקות טיפולית ولكن לא היה מקום להמלצת שירות המבחן לגבי ריצוי עונש בעבודות שירות, מה גם שמדובר בהמליצה בלבד ועל בית המשפט היה להימנע מאיום ההמלצה במקרה זה. עוד נטען כי בתסקיר צוין כי הענישה בדמות של מאסר בפועל - "עלולה לחבל במאציו של המשיב לשיקם את אורח חייו ואת חי' משפחתו" אלא שלא היה מקום לתת משקל לשיקול זה מכלול הנסיבות המצביעות. המערערת אף מפנה לפסיקה אשר תומכת בעמדתה ומסכמת בכך ראיו לקבוע מתוך ענישה גבוהה מאשר המתחם שנקבע ע"י בית המשפט קמא ולהטיל על המשיב עונש מאסר בפועל בתחום כליה.

6. המשיב, מנגד, טוען כי אין מקום להתערב בגורם הדין קמא ומדגיש כי ערכאת הערעור אינה נוגגת להתערב בגורם הדין שגזרה הרכאה המבררת אלא במקרים חריגים. המשיב מדגיש כי הוא נעדר עבר פלילי, כי מדובר באירוע בודד וכי בדיון בית המשפט קמא מצא לנכון ליחס משקל של ממש לתסקיר. נטען כי הנסיבות האישיות של המשיב אכן חייבו לתת משקל להיבט השיקומי בהיותו בן 45, בעל משפחה, איש עבודה אשר אף תומך ומסייע לאביו אשר נמצא למრבית הצער במצב סיודי. הודה כי המערער נטל אחראיות מלאה בכל הנוגע לעבירות והודה בהזדמנות הראשונה בעבודות כתוב האישום. המשיב אף מפנה לפסקי דין אשר תומכים בעמדתו לרבות מקרים אשר בהם, בעבירות דומות, נגזרו עונשים לביצוע בעבודות שירות וambilקש לדוחות את הערעור.

דין והכרעה -

7. לאחר שקידת טיעוני הצדדים - דומה כי מן הראיו לקבל את הערעור ולהשיט על המשיב עונש מאסר אשר **לא** ירצה בעבודות שירות.

8. אכן, וכך שצווין ב"כ המשיב, הלכה היא כי בית המשפט שלערעור אינו נוגג להתערב בגורם הדין שהושת ע"י הרכאה קמא, וזאת אם נתגלתה טעות בהליך גזרת הדין או שגזר הדין סוטה באופן קיצוני מדיניות הענישה הנוגגת או הראייה. דא עקא, שבמקרה הנוכחי, מדובר בסטייה מדיניות הענישה הholmata ולכן גם הצורך להתערב בגורם הדין.

9. בית המשפט העליון חזר והדגיש לאורך השנהם, ובוודאי שבעת האחونة, את החומרה היתריה הקיימת בכל הנוגע לעבירות נשק - החל מעבירת נשיאת או החזקת נשק ואביזרו, וכלה בעבירות הנشك החמורים יותר.

בע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל (24.10.2021) מהימים האחוריים, אשר אמנים עוסקים במורשעים בעבירות סחר בנשק, אך יכול קביעות לגבי עבירות הנشك באופן כללי, נקבע כי:

"בל נשכח את הענישה המחייבת שקבע החוקן לעבירות הספציפיות מושא האישומים דין: 7 שנות מאסר על החזקת נשק שלא דין; 10 שנות מאסר על הובלת נשק שלא דין; ו-15 שנות מאסר על סחר בנשק שלא דין (סעיפים 144(א)-(ב) ו-(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)).

חקיקה מחמירה זו, שכוחות התופעה שבאה עסקין, ותוצאותיה הרסניות, מחייבות את היראתם מערכת המשפטית כולה, בין היתר, באמצעות הקפדה על ענישה קשה ומרטיטה. "

בדומה, ראו את ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל (19.4.2021), שם נקבע כך:

"אין צורך להזכיר במילוי כי חומרה היתריה הנודעת לביצוע עבירות בנשק לסוגיהן, אשר הפכו זה מכבר למכתה מדינה (ראו למשל: ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.12.2020) (להלן: עין שיבלי)). בפסקה ענפה חזר ועמד בית משפט זה על הסכנה המשמשת הגלומה בעבירות אלה לשлом הציבור ולבטחונו ולסדר הציבור, לאחרונה ממש עדתי על כך וכיינתי בין היתר כי -

"התופעה של החזקת נשק שלא דין על ידי אזרחים מהווים איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלטו אין' (soch qua sius causa) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איוימים ושוד מזון, המשך בעבירות גריםת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה... על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כל הנشك הבלתי חוקים רבים שבידי הציבור, גם ענישה חמירה ומרטיטה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא דין של נשק... ביעור תופעת החזקת כל נשק בלתי חוקים הוא אפוא אינטראס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'יבוש הביצה' המשמשת ערש גידולן של תופעות אלה. מהלך זהה מחייב היראתם גם של בתי המשפט, על ידי ענישה חמירה ומרטיטה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר hon, וכל שכן מקום שנעשה בנשק זהה שימוש ביצוע עבירות אלימות לסוגיהן (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019))."

בנוסף ראו את רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (26.5.2021) ואת ע"פ 19/1729 עבירה נ' מדינת ישראל (10.10.2019) - כאשר בשניהם עדת בית המשפט העליון הייתה כי אין להסתפק במאסר לRICTSI בעבודות שירות בעבירות דומות, גם כאשר המדבר במורשעים ללא עבר פלילי, אשר הוזנו בעבירה ונטלו אחריות.

10. עוד ראו כי ביום 13.10.2021 הוגש תזכיר חוק המכונה: "תיקון מס'..." (תיקונים בעבירות בנשק), התשפ"ב-2021", אשר מטרתו (כפי שפורסם באתר החוקה הממשלתי www.tazkirim.gov.il), לתקן את עבירות הנشك הקבועות בסעיף 144 לחוק העונשין בשני עניינים מרכזיים - החמרת הענישה לגבי מה שמדובר כ"חלק נשק מהותי" והחמרת העונש הקבוע לעבירה שענינה רכישת נשק. אמנם המדבר בתזכיר חוק בשלב זה, אמנם שני התקונים המוצעים לא בהכרח משליכים שירות על העבירות בהן עסקין - אך רוח הדברים עולה בקנה אחד עם הפסקה המצווטת מעלה של בית המשפט והאמור מצטרף לכך שבנסיבות המקרה דכאן - יש מקום להשתתע עונש חמור מאשר זה שהוושת על ידי בית המשפט קמן.

עמוד 3

11. כפי שהdagש הסניגור, אכן - הענישה היא אינדיבידואלית ולא נעלמו מהען המלצות של שירות המבחן כפי שבאות לדי בתקיר, אך המדבר בעבירה חמורה ושיקולי בטחון הציבור חייבים לגבור על שיקולי הפרט, אך שבבקודה זו יש להתערב באיזו שבייע כב' בית המשפט קמא. ובמילים אחרות, למראות נתונינו של המשיב והגם שהוא נעדר עבר פלילי - השתה עונש לביצוע בעבודות שירות אינו מАЗן באופן הולם את האינטרסים השונים ואינו נותן מענה מכלול השיקולים.

12. הנימוק העיקרי אשר בסיס ההחלטה קמא לגזר על המשיב עונש לריצו בעבודות שירות היה סיכון השיקום, המבוססים על המלצה שירות המבחן. מהתקיר עולה כי המשיב ער למורכבות המבחן וניכר כי ההליך הפלילי מהווע גורם מרתק ומציב גבולות עבורי, עם זאת, ההתרשותהינה כי הוא מתקשה לשתחז בקשוי את הסובבים אותו על מנת לא להכבד עליהם וכי "רב הנستر על הגלי" באשר לנסיבות מעצרו. צוין כי שירות המבחן מתקשה לגבות הערכת סיכון מלאה ואין בכך כדי לשלול סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. בהתייחסותו לביצוע העבירה, קיבל המשיב אחריות והביע חרטה. באשר להערכת הסיכון, מצוין בתקיר כי מדובר במצב שבו בעל תחושת מחובבות ואחריות כלפי משפחתו ועובדתו ולצד האמור קיימת התתרשות מהתנהגות פזיה ומפניי אישיות אימפרסייבים וזאת במצבו לכך שהמשיב נוטה להימנע מהtabונות פנימית באשר לבחירותו ומשליך את תוצאות מעשיו על גורם חיצוני.

13. על רקע האמור, המלצה שירות המבחן הייתה שיתכן וכיימת נזקקות טיפולית אך המשיב לא ביטה נזקקות שכזו. משכך, יש קושי לקבל את המלצה שירות המבחן לגבי ענישה בדרך של מסר שירות בעבודות שירות - על מנת שלא לפגוע במאמרי השיקום.

עמדת שירות המבחן היא כי עונש שכזה יביא לצמצום הסיכון ויחדד עבור המשיב את חומרת התנהגותו ואת המחרים שעלו לשאת בשל התנהגותו העבריינית, אך מכלול הנסיבות - אין די בכך.

עוד צוין בתקיר כי "התתרשותנו כי ענישה בדרך של מסר בפועל עלולה לחבל במאਮץו לשיקם אורח חייו וח' משפחתו" וזאת על רקע אמירה קודמת בתקיר, לפיה לדברי המשיב, מאז מעצרו חלה התדרדרות במצבו של אבי וילדיו ובקשר הזוגי עם אשתו. גם בכך אין כדי ללמד על צורך לסתות מהותית מרף הענישה הראו מטעמי שיקום, ולא ניתן להזכיר את ההלכה כי בית המשפט אינו כפוף להמלצות השירות המבחן ובעת גירת העונש המלצה שירות המבחן היא אך שיקול אחד מני רבים שעליו לשיקול (רע"פ 1483/19 **ליפשץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019)). בהקשר זה ראו אף את רע"פ 5431/21 **בדאRNA נ' מדינת ישראל** (11.08.2021), אשר עוסק בעבירה דומה, כאמור:

"אמנם יש לייחס להמלצות שירות המבחן חשיבות רבה, אך ההחלטה הסופית בדבר העונש נתונהقيدע לבית המשפט, אשר נדרש לאזן בין שיקולי הענישה השונים. בהקשר זה, נפסק לא אחת כי "שיקולי" שיקום אינם חזות הכל", ולצדם ניצבים שיקולי ענישה נוספים, בכלל זה שמירה על ביטחון הציבור, הרתעת הרבים והיחיד וגמול (רע"פ 5613/20 **אלחווזיל נ' מדינת ישראל** (20.6.2021); רע"פ 4079/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.8.2020))."

14. לכן, ועל רקע דברים אלו, אין להסתפק בענישה של מסר לריצו בעבודות שירות אלא בעונש של מסר בפועל, נוכח החומרה הרבה הטמונה בעבירות כגון אלו וחשיבות הרתעת הרבים והיחיד.

בהתאם על ההלכה הפסקה לפיה ערכאת הערעור אינה מצאה את הדיון, במיוחד שעה שהמדובר בערעור לגבי קולת העונש, אנו גוזרים על הנאשם עונש של 7 חודשים מסר בפועל במתќן כליאה חלף העונש שהושת עליו לרצוי בעבודות שירות, כאשר מתקופה המאסר י諾כו הימים בהם היה הנאשם במעצר (30.7.2020-23.7.2020).
שאר רכיבי העונש ישארו על כנמ.

ה הנאשם יתיצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 5.12.2021 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשומו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסרו, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, מס' פקס - 08-9193314. וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס.
ברשימה הראשוני שנייתן להביא בעת ההתייצבויות.

המציאות תשליך העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ב, 20 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

ת. נאות-פרי, שופטת

ס. ג'יסוי, שופט

א. אליקים, שופט
[אב"ד]